

Պատճառ՝ ամպերն ու նայել վար,
Երկնակայան դիտարանէդ,
Հոգիդ դարձեալ թող խուզարկի
Լուռ ամպֆները երկինքին.
Բերելու մեզ նոր սիւղորբայ
Հոգեկոռոյս զաւակներուդ:

Նոր այբուբէ՛ն մը հիմա
Տեղացուր մեզ:
Հոգիներուն մեր ամուլ
Փայլասակի
Ապշտպուած հուրն երկինքին,
Նոր խորաններ կանգնելու
Անզուսպ դարուն փլասակներուն
Մեր վրայ:

Նոր այբուբէ՛ն մը հիմա
Քու հոգիիդ ավերէն
Տեղացուր մեզ:
Զի չենք ճանչնար, աւա՛ղ, բու գիրն ու կըսակ.
Մենք ապերախս ու ապիրաս ծառաներ,
Ըսպառելէ վերջն անխընայ
Գանձերդ ոսկի զոր դաւերէն կորզեցիր
Ու յանձնեցիր մեզ աւանդ:

Նոր աթուրայ, սո՛ւրբ հայր, սո՛ւրբ հայր
Մեր կործանած աշխարհ:

Պ. ՀԱՅԿԱԶՆ

Երուսաղեմ

ՀԱՒԱՑՔԻ ԵՒ ՄՏԱԵՌՈՒՄԻ ՑՈՒՔԵՐ

Կ Ե Ա Ն Ք Ի Ն Գ Ե Տ Ը

Իրերը մօտէն դիտողին համար՝ ջրիստոնէական կեանքը մի և անբաժանելի է իր գոյացու-
թեան և իր ընթացքին մէջ. ու նա միայն որ կրնայ գետ մը իր աղբերակէն բաժնել եւ
մեղի ցուցնել թէ ո՛ւր կը վերջանայ աղբիւրը և ո՛ւր կը սկսի գետը, նա՛ միայն պիտի կարենայ
նաեւ բաժնել հաւատքը իրմէ հոռող կեանքէն, և մեղի ցուցնել թէ ո՛ւր կը վերջանայ հաւատքը եւ
ո՛ւր կը սկսի գործը: Թէ գետը ծառայի կամ ձոր փորէ իրեն համար, թէ հօսի անզգալի վայր-
էջքի մը վրայ կամ ջրվէժներ ժայթքեցնէ, թէ ուկէան վազէ ամենէն ուղիղ նամբով կամ հազա-
րումէկ պտոյտներով, թէ ամբողջովին պարփակուի միւսնոյն ջուրին մէջ կամ բազմաթիւ զանա-
զան ջրանցքներու մէջ թափէ իր ալիքներուն առատութիւնը, միթէ միշտ, իր աղբերակին մօտ ըլ-
լայ կամ հեռուն, նոյն գետը և նոյն ջուրերը չէ՞ ան: Հոգեւոր կեանքն ալ գետ մըն է, որուն մէջ շար-
ժումը, զանգունածը, ուղղութիւնը, ափունքները կրնան փոփոխուիլ, ամէնքը, բացի նոյն ինքն գե-
տէն: Յաւիտեանական կեանքի ցայտքը խորհրդապատկերող այդ ջուրը կրնայ անուն փոխել իր ըն-
թացքին մէջ, ինչպէս գետ մը յանախ կը փոխէ իր անունը, և կոչուի զղջում, դարձ, որբացում.
հաւատքն է որ իրապէս իր մէջ կը պարունակէ ջրիստոնէական՝ կեանքին բոլոր տարրերը:

Պ. Վ.